

sende på mig. Jeg skal ikke kunne sige, hvad De Konservative mener, men det er i hvert fald klart for mig, at beskæftigelsesministeren slet ikke har ønsket nogen ændringer eller noget forbud mod jobkarteller overhovedet. Det her er afgørende for mig.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det bliver ved med at være påstande, der bliver refereret uden nogen argumentation overhovedet. Igen, jeg kender udmærket den henvendelse til arbejdsmarkedsordførerne, som vi har fået i dag. Den refererer fru Elisabeth Geday så, men argumenterer jo stadig væk ikke for, at det er rigtigt, hvad der påstås. Skulle vi så ikke væge enige om, at vi nu under udvalgsbehandlingen undersøger, om det har sin rigtighed, at der sker en lovliggørelse af noget, der var ulovligt før? Hvis det ikke er tilfældet, så kan vi i smuk samdrægtighed vedtage lovforslaget både med Det Radikale Venstres og Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis stemmer – måske endda også med Socialdemokratiet og SF, det ved jeg ikke. Men nu spørger jeg fru Elisabeth Geday: Kunne vi ikke gøre det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg får at vide, at jeg ikke argumenterer for min sag, men det gjorde jeg sådan set i min ordførertale. Det, der er mit argument, er, at ved at lave en lov om jobkarteller, så lovliggør man det, som man godt i nogle tilfælde kunne kalde en omgåelse af funktionærlovens regler om kunde- og konkurrenceklausuler.

Ved simpelt hen eksplicit at have en lovgivning, som siger, at jobkarteller ikke må være hemmelige, gør man indirekte også det, at man lovliggør brugen af jobkarteller. Og det vil sige, at de regler, man har i funktionærloven, som koster den enkelte arbejdsgiver penge, hvis man altså vil pålægge en medarbejder en kundeklausul eller en konkurrenceklausul, nu kan omgås ved at bruge en erhvervsbegrænsende aftale mellem to virksomheder.

Det er simpelt hen den problemstilling, at man omgår funktionærlovens regler ved faktisk at lovliggøre anvendelsen af jobkarteller. Nu har jeg i hvert fald argumenteret for min sag. Om hr. Lars Barfoed så er enig, ved jeg ikke.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

I det høringsnotat til forslaget, som er sendt over, har jeg set – jeg har set det her, inden vi gik i salen – at der under generelle bemærkninger står en meget interessant sætning om Dansk Arbejdsgiverforenings forholdene sig til forslaget. Der står: DA mener grundlæggende, at der ikke er behov for en lovregulering. Og så fortsætter man med: Henset til, at der er et politisk flertal for en regulering, kan Dansk Arbejdsgiverforening dog støtte rammen for reguleringen i form af en oplysningspligt, når reguleringen afbalanceret tager højde for også erhvervslivets behov.

Hvad er det, der ligger i den sætning? Ja, det er sådan set bare oversat til dansk: I dag er tilstanden den, at lønmodtagerne bliver stavnsbundet uden deres vidende, nu bliver de stavnsbundet med deres vidende. Er det virkelig det, som Det Konservative Folkeparti mener er fremskridt, at man går fra stavnsbinding til oplyst stavnsbinding? Det må man jo tage udgangspunkt i, fordi lovforslaget regulerer nemlig alene pligten til at oplyse, at sådanne aftaler indgås med andre virksomheder.

Kl. 16.10

Det, lovforslaget ikke tager fat i, er, hvilke betingelser eller forudsætninger der er for, at der indgås sådanne aftaler. Det betyder jo, at med det, der i dag foregår hemmeligt, og hvis ikke vi legaliserer det eller tillader det med lovforslaget her, så vil virksomhedernes mulighed alene være funktionærlovens bestemmelser om, at så skal man forhandle det med lønmodtageren, og så vil lønmodtageren være berettiget til en kompensation, i den udstrækning vedkommendes mobilitet bliver hæmmet.

Det, regeringen lægger an til, og det, som Dansk Folkeparti uvist af hvilken grund er blevet lokket med i, er, at man gør det nemmere for virksomhederne at lave erhvervsbegrænsende aftaler, uden at lønmodtagerne skal kompenseres for det. Man skaber en mulighed for, at to virksomheder på tredjeparts vegne kan lave en aftale. Det er godt nok en uhørt udvikling i dansk arbejdsmarkedspolitik.